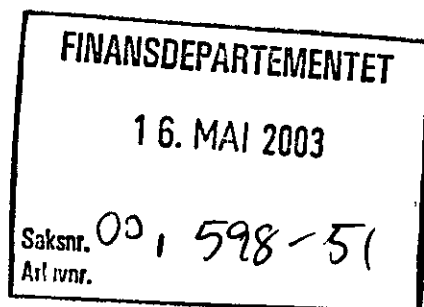

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Deres/Your ref.	Vår/Our ref.	Arkiv/File	Dato/Date
03/598 SL BB/GS	LRV/Skaugautv-hør	52	15 05 03

Høring NOU 2003: 9 Skatteutvalget – forslag til endring i skattesystemet. OLFs kommentar

Oljeindustriens Landsforening, OLF, viser til Finansdepartements brev av 12 02 03 der utredningen til Finansdepartements skatteutvalg ble sendt på høring
Nedenfor følger OLFs merknader til utredningen

Generelle merknader.

Generelt er OLF positiv til hovedprinsippene i utredningen. Etter vår oppfatning er det viktig at prinsippene i skattereformen av 1992 videreføres, at det i størst mulig grad legges opp til et skattesystem med næringsnøytralitet og at det fokuseres på langsiktighet og ikke minst forutsigbarhet i skattepolitikken.

I nåværende økonomiske klima, både i Norge og internasjonalt ser vi det som særlig viktig at skattesatsen på alminnelig inntekt på 28 % ikke økes.

Dagens sats reduserer risikoen for uthuling av skattegrunnlaget og bidrar til næringsnøytrale investeringsbeslutninger.

Det er også viktig at satsen holdes på et nivå som kan konkurrere med andre land, som går i retning av å redusere, heller enn å øke, skattesatsene.

Øvrige enkeltelementer i utredningen hvor vi har særlige kommentarer gjennomgås i korthet nedenfor.

Forhøyet arbeidsgiveravgift og toppskatt.

Etter vår oppfatning har den ekstra arbeidsgiveravgiften på 12,5 % ikke virket etter sin hensikt. Når den i tillegg bidrar til å øke forskjellen mellom beskatning av arbeids- og kapitalinntekter, mener vi den bør oppheves, slik som utvalget foreslår.

Ekstra arbeidsgiveravgift fordyrer også allerede kostbar arbeidskraft i Norge. En opphevelse vil være et positivt bidrag til arbeidskraftintensive næringer, men kanskje særlig til virksomheter hvor vi er avhengig av spesialistkompetanse, både norsk og utenlandsk, i konkurranse med utlandet. Dette gjelder i høy grad petroleumssektoren.

Norge har videre et høyt skattetrykk på høye arbeidsinntekter sammenlignet med en del andre land. Dette gjelder kanskje særlig i land som den norske petroleumssektoren konkurrerer med om arbeidskraften. Inntrykket av et høyt skattenivå forsterkes av toppskatten. Vi tror derfor at Skaugeutvalgets forslag på dette området kan bidra til at Norge vil bli et mer attraktivt land å arbeide i for høyt kvalifisert arbeidskraft som den norske petroleumsnæringen er avhengig av.

I mange tilfeller er det arbeidsgiver, og ikke arbeidstaker selv, som dekker merbelastningen med toppskatten. Dette gjelder kanskje særlig i petroleumssektoren, hvor nettolønnsordninger er utbredt. I slike tilfeller vil det være arbeidsgiver, og staten gjennom arbeidsgivers fradragsrett, som bærer kostnadene med toppskatten. Formålet med toppskatten, først og fremst fordelingshensyn, slår da ikke til. Dette taler også for at toppskatten bør oppheves, eller i hvert fall reduseres.

Underskudd.

Skaugeutvalget foreslår å oppheve regelen om at retten til fremføring av underskudd faller bort ved opphør av næring.

Videre foreslås det å oppheve begrensningen i fremføringsretten til 10 år.

I dag er det adgang til løpende å motregne underskudd i én av skattyters næringer mot løpende overskudd i en annen av skattyters næringer. Det er ingen logisk begrunnelse for hvorfor denne adgangen skal stanse når underskuddsnæringen opphører. Det har også vist seg at kriteriet opphør av virksomhet, jf skatteloven § 14-6 (2), er skjønnsmessig og ofte gjenstand for ulik tolkning fra henholdsvis skattyterne og ligningsmyndighetene. OLF støtter derfor utvalgets forslag om å innføre rett til underskuddsfremføring også etter opphør av næringen hvor underskuddet er oppstått.

For å likestille selskaper i og utenfor skatteposisjon og dermed bidra til at investeringsbeslutninger tas på nøytralt grunnlag, mener vi i tillegg at retten til fremføring av underskudd *med renter* må utvides til også å omfatte alminnelig inntekt fra landvirksomhet. Skal en slik ordning virke etter hensikten, er det imidlertid nødvendig at fremføringsrenten er tilstrekkelig høy til å reflektere korrekte finansieringskostnader for de virksomhetene det er tale om, jf OLFs merknader av 4.2.03 til utkast til endring av petroleumsskatteforskriften.

Vi kan heller ikke se at det er noen grunn til å begrense fremføringsretten til 10 år. En slik begrensning medfører forskjellsbehandling, og dermed mulige uønskede vridninger i investeringsbeslutninger, mellom næringer med ulik konjunkturavhengighet og ulike utsikter til å drive med overskudd i en oppstartsperiode. Skatteevneprinsippet taler også mot å tidsbegrense adgangen til underskuddsfremføring.

Vi støtter således også utvalgets forslag om å oppheve tidsbegrensningen i fremføringsretten.

Reorganisering av selskaper over landegrensene.

OLF er positive til utvalgets forslag om en utvidelse og lovfesting av regler for skattefri omorganisering av selskaper over landegrensene. Vi presiserer for ordens skyld at det ikke er tale om noen egentlig skattefrihet, men kun en utsettelse av beskatningen. En lovfesting vil skape nødvendig forutsigbarhet i omorganiseringsprosesser. Regler som er på linje med EU-direktivet vil bidra til å skape like rammevilkår for norske bedrifter og bedriftseiere i Europa for øvrig, selv om direktivet ikke er fullt ut implementert i alle EU-land. Muligheten for skattefri omorganisering over landegrensene på linje med regelverket for omorganisering i Norge vil også hindre innlåsingeffekter og åpne for omorganiseringer som også kan gi samfunnsøkonomiske gevinster.

OLF ber om at utvalgets forslag tas med i den videre lovprosessen.

Subsidiært forslag til beskatning av fast eiendom

Det følger av utvalgets forslag at dersom det ikke foreligger politisk vilje til å trappe opp fordelsbeskatningen av egen bolig, mener utvalget at det i stedet bør innføres en obligatorisk eiendomsskatt. Vi forstår det slik at formålet da primært er å skjerpe beskatningen på boligeiendommer for å fremme nøytralitet i beskatningen. Imidlertid presiseres det at innføring av en obligatorisk eiendomsskatt ikke bør begrenses kun til å gjelde boliger da dette lett kan bli ansett som et rent navneskifte på dagens fordelsbeskatning, jf punkt 12.4.4.3, ”*Det taler for at en eventuell utvidelse av eiendomsskatteplikten ikke begrenses til boligeiendommer, men bør gjelde all fast eiendom*”. Utvalget har ikke vurdert hvorvidt en obligatorisk eiendomsskatt bør være kommunal eller statlig.

Videre foreslår utvalget, uavhengig av om eiendomsskatten skal erstatte fordelsbeskatningen eller ikke, å utvide området for utskrivning av eiendomsskatt. Dette er i samsvar med eiendomsskatteutvalgets forslag i NOU 1996:20 Ny lov om eiendomsskatt og da slik at dersom en kommune velger å skrive ut eiendomsskatt, må dette gjelde alle eiendommer i kommunen.

Etter OLFs syn vil innføring av en obligatorisk eiendomsskatt kunne medføre en betydelig skatteskjerpelse for deler av norsk næringsliv. Dette gjelder i særlig grad bedrifter hvis produksjon avhenger av store investeringer i fast eiendom og utstyr. Skatteskjerpelsen vil således kunne ramme bedrifter vilkårlig, men da spesielt kapitalkrevende industri som allerede sliter i konkurranse med utenlandske produksjonsbedrifter.

I tillegg skal det påpekes at eiendomsskatt er et lite egnet instrument for å beskatte næringsinntekt da skatten påløper uavhengig av virksomhetens økonomiske resultat. En skjerpelse av beskatningen på dette området vil derfor også ramme bedrifter som av ulike årsaker ikke oppnår overskudd av sin virksomhet.

Til spørsmålet om hvorvidt obligatorisk eiendomsskatt bør være kommunal eller statlig skal vi bemerke følgende:

Det er vår erfaring at mange kommuner allerede i dag har utnyttet de muligheter som foreligger for beskatning av fast eiendom, og da med maksimal sats på 7 promille. Slik vi forstår utvalgets

forslag legges det ikke opp til en reduksjon i disse kommunenes inntekter fra eiendomsskatt, hvilket vi også vil forvente vil være politisk vanskelig å gjennomføre. Det må da forventes at den obligatoriske skatten eventuelt vil kunne komme som et tillegg til den eksisterende eiendomsskatten i disse kommunene.

I praksis vil dette bety en satsøkning for skattyter for eiendommer i de kommuner som allerede har innført eiendomsskatt. Imidlertid ser vi det også som sannsynlig at flere kommuner i en slik prosess kan se det som ønskelig å utskrive eiendomsskatt når denne, delvis, vil bli gjort obligatorisk.

OLF vil i denne forbindelse presisere at en endring av satser i promille nødvendigvis vil få vesentlige økonomiske utslag der investeringer i produksjonsanlegg kan beløpe seg til flere milliarder kroner.

Prinsipielt mener OLF at endringer i beregning av eiendomsskatt overfor næringslivet må medføre en lempning av dagens ordning og ikke skjerpelse.

Subsidiært må næringslivet særlig unntas ved en eventuell innføring av obligatorisk eiendomsskatt og/eller økning av eiendomsskattesatsene.

Skattlegging ved tap / gevinst på fordring utenfor næring.

Det er ifølge skattelovens §6-2 (2) fradrag for tap på fordringer dersom tapet er lidet i næring. Bestemmelsen er generell og omfatter både omløps- og anleggsfordringer som har tilknytning til virksomhet. Det stilles imidlertid strenge krav til tilknytning mellom fordring og virksomhet for at skattelovens regler om næringstap skal få anvendelse. Spørsmålet om rekkevidden av fradragsretten i skattelovens §6-2 (2) er synonymt med tilsvarende spørsmål for innvinning av inntekter og rekkevidden av virksomhetsregelen i skattelovens § 5-1 (1).

Etter gjeldende rett foreligger det kun fradragsrett for tap på enkle fordringer dersom fordringen er eiet i næring. Etter retts- og ligningspraksis anses ikke et lån fra et morselskap til et datterselskap uten videre som et lån i næring. Disse forhold skaper stor usikkerhet og problemer ved valg av finansieringsmodell for datterselskaper. Den tidligere praksis for hva som må regnes for aksjer i næring, vil fortsatt være relevant for grensdragningen for om en fordring har tilstrekkelig tilknytning til virksomhet eller ikke. Spørsmålet må avgjøres konkret for hver enkelt investering. Resultatet kan også bli forskjellig for flere fordringer på samme debitor når fordringene er ervervet ved ulike anledninger. Det er ingenting i veien for at næringstilknytningen kan være tilstrekkelig for én av fordringene, men ikke for de øvrige.

Det foreligger en usedvanlig omfattende praksis for når finansobjekter oppfyller tilknytningskravet. Denne viser at skillet mellom fordring i og utenfor næring er skjønsmessig og til tider tilfeldig. I alle fall er det vanskelig på forhånd å være sikker på om et eventuelt tap av fordring vil være fradragsberettiget eller ikke.

OLF stiller seg positiv til utvalgets forslag om skattlegging av tap og gevinst på fordringer som er ytet til en som driver virksomhet uten at eierskapet nødvendigvis tilfredsstiller næringsbegrepet i skattelovens §5-1 (1) med følgende begrunnelse:

- enklere vurdering av hvorvidt skattyter skal få fradrag for tap eller bli beskattet for eventuell verdistigning på fordringen (forutsigbarhet)
- vanskelige sondringer kan medføre forskjellsbehandling av skattyter
- dagens regler, som favoriserer egenkapitalfinansiering, strider mot nøytraliseringsprinsippet
- nye finansieringsformer befinner seg ofte i grenseland mellom lånekapital og egenkapital

Skattlegging av utbytte fra utlandet.

OLF ser svært positivt på de foreslåtte endringene i beskatningen av utbytte fra utlandet. Foruten forslagene i tidligere høringsnotat fra Finansdepartementet, ber OLF om at lettelsene i reglene om kredit i flere ledd enn datter- og datterdatterselskap samt hvilket land selskapet har tilhørighet i bringes videre i lovprosessen.

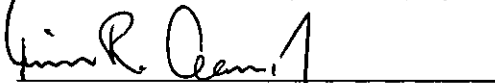
Utvalget foreslår videre en begrenset fordelingsmetode ved at det utarbeides en liste over land som vil gi lik behandling som om utbyttet kom fra et norsk selskap. Foruten en viss bedring i nøytraliteten innebærer dette en betydelig forenkling i praktiseringen av regelverket, uten at skatteprovenyet forringes. OLF ønsker at en slik regel innføres, og at det utarbeides en så omfattende liste som mulig.

Skjermingsrenten i aksjonærmodellen.

OLF mener det er viktig at en eventuell ny modell for utbyttebeskatning ikke bidrar til vridninger i selskapenes finansieringsbeslutninger. Det tilsier at "normavkastningen" settes til bedriftens "normale" finansieringskostnader, og ikke til en risikofri rente slik utvalget foreslår. For en nærmere redegjørelse viser vi til vårt innspill til departementet når det gjelder renten på fremførte underskudd, se OLFs merknader av 04.02.03 til utkast til endring av petroleumsskatteforskriften.

Med vennlig hilsen

OLJEINDUSTRIENS LANDSFORENING

Finn Roar Aamodt

Administrerende direktør